

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annales Episcoporum Slesvicensium

Cypraeus, Johann Adolph

Coloniae Agrippinae, 1634

Capvt IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64615)

quem Galeis æneis, hoc ist, armaturis capitis, quibus milites verticē tegere solent, congestum & cumulatū esse, constanti fama & omnium sermone perhibetur. Collis ille vulgo *Dronningshuie* appellatur, hoc est, si ad verbum reddas. *Collis Regius*. De Rege capto & Hamburgi detento Dux Brunsvicensis cum Comite Iohanne agere ac tractare cœpit, vt captiuitate exemptus libertati restitueretur: Sed re infecta discessum est. Paulo post cum Gerhardus filiam suam Iohanni Brunsvicensi despondisset, Rex custodia laxatus fuit, aliquot argenti libris pro redemptione & lytro persolutis: qui liberatus Anno millesimo ducentesimo quinquagesimo sexto, rebus humanis exemptus est.

C A P V T I X.

*Sordidus occultè Niclaum in vincula raptat
Timmo; sed argento iussit abire dato.
Ast Papa in fontis iubet inuida vincula laxent
Fulmine distringens, qui sociarat opem.*

A. C. 1266.

ANno ab incarnatione Domini 1257. Eskillo mortuo successit Nicolaus Episcopus Slesuicensis, qui Ecclesiam miserè desolatam & spoliatam reperit. Interim excitauit Deus viros pietati deditos, munificos ac liberales, qui eam instaurare ac reficere cœperunt. Inter alios autem vidua quædam *Margareta*, marito *Aggeo Nomnensen* mortuo, calamitatis, in quam Ecclesia incidisset, miserata,

ferta, Episcopo Nicolao possessionē eius ruris, quod in *Alfia* habebat, & ad curiam eius *Gammelstorpium* in Parochia *Kettinga* situm, pertinebat, Episcopo vten-
dam & fruendā dedit. Ne autē quid tentasse & legasse
contra leges patriæ & Nomocanonem videretur, aut
iniustitiæ alicuius inculari posset, pretium integrum
ab Episcopo sibi numeratum fatetur, ipsique hoc ac-
ceptum expressè fert: ne heredibus hanc donationem
ad pias causas factam, rescindendi & impugnandi ex-
casio daretur. Nicolaus autem Episcopus, postquam
ad illam dignitatem euectus esset, in magnas incidit
angustias ac calamitates, eandemque ferè quam ipsius
prædecessor, sortem ac fortunam expertus est. Nam
vt *Eskillus*, ita & hic captiuus abductus fuit, à nobili
quodam *Timmone Paruo* vulgo appellato, laico quo-
dam Diœcesis Slesuicensis, qui noctu curiam Episco-
palem Slesvici ingressus, magna armatorum manu,
Episcopum nihil tale cogitantem oppressit, atque in
locum quendam occultum captiuum abduxit, vt
diu non constaret, vbi nam locorum captiuus asser-
uaretur & detineretur. Idque nulla alia de causa, nisi
vt hominem argento emungeret ac circumduceret.
Nam mille marcas *Timmonem* ab Episcopo flagi-
tasse ferunt, vt custodia liberari posset. Qua de re
Alexander Pontifex certior factus, *Timmonem* sacri-
legum Ecclesiastica censura notat, vna cum aliis, qui
eius delicti conscij, sese ministros præbuisent. Ex-
emplum autem literarum *Alexandri Pontificis* ad
Archiepiscopum Lundensem, & Guardianum fra-
trum Minorum *Brunsvigæ*, subiiciemus, vnde de
captiuitate Nicolai Episcopi cognoscere licet, resque
tota clarius elucescet.

*Alexander seruus seruorum Dei, Venerabili Fratri
Archiepiscopo Lundensi, salutem & Apostolicam bene-*

dictionem. Stupida mente percepimus & referimus cum
 dolore, quod perditionis filius Tucco dictus paruus de Da-
 cia, Laicus Slesvicensis Diocesis, cum multitudine arma-
 torum, in Venerabilem Fratrem Nicolaum Slesvicensem E-
 piscopum, dormientem nocturno tempore insultum faciens,
 ipsum ausu sacrilego, non sine violenta iniectioe manuum
 capere, & spoliatum bonis omnibus carcerali custodia man-
 cipatum tandiu detinere presumpsit, donec eum per vim &
 metum, qui cadere poterat in constantem, obligari sibi Eccle-
 siam Slesvicensem in mille marcis argenti coegit: iuramen-
 to & fideiussoribus de non conueniendo ipsum super premisis
 presumptionibus, ac etiam vudecim obsidibus sui generis, su-
 per soluenda huiusmodi pecunia extortis ab Episcopo memo-
 rato. Quia vero Otto & Henricus de Barmstatte fratres mi-
 lites, Bremensis Diocesis, dictos obsides, non sine Diuini Nu-
 minis & Apostolicae sedis offensa, nec non animarum suarum
 graui periculo, ad mandatum dicti sacrilegi custodire dicun-
 tur, eosdem attentè rogandos duximus & hortandos, dantes
 eis nostris literis in mandatis & specialiter eis demonstnan-
 tes, quod ex eiusmodi detentione, illorum fame dictorum
 militum non modicum detrahitur & honori, dictos obsides
 sine qualibet dilatione seu difficultate, restituant pristina
 libertati: ita quod cessante contra eos detractionis cuiusque
 materia, sibi exinde benedictionis diuinae premium, & etiam
 praconium humanae laudis, à nobis condigna proueniat gra-
 tiarum actio. Quocirca fraternitati tuae per Apostolica scri-
 pta mandamus, quatenus, si dicti Nobiles, preces & manda-
 tum nostrum neglexerint adimplere, eos ad id monitione gra-
 uissima per Censuram Ecclesiasticam, appellatione remota,
 cognita veritate, compellas, inuocato contra eos, si necesse
 fuerit, auxilio brachij secularis. Data Laterani VI. Kalend.
 Martij Pontificatus nostri Anno tertio.

Benedictus de Ferentinijs.

Alte.

Alterum est ad Guardianum fratrum minorum
in Brunsvick.

Alexander Episcopus, seruus seruorum Dei, Dilecto Filio
Guardiano, fratrum Minorum de Brunsvik: Salutem & A-
postolicam benedictionem.

Infusum adeo cordi dilecti filij, Nobilis viri, Ducis de
Brunsvick esse credimus, vt semper se ad ea promptum red-
dat & facilem, quæ iustitiam sapiunt & continent pieta-
tem. Sane stupida mente percepimus, & referimus cum do-
lore, quod perditionis filius Tucco, dictus paruus de Dacia,
Laicus Slesvicensis Diocesis, cum multitudine armatorum
in Venerabilem fratrem Nicolaum Slesvicensem Episcopum
dormientem, nocturno tempore insultum faciens, ipsum au-
su sacrilego, non sine violenta iniectioe manuum capere, &
spoliatum bonis omnibus carcerali custodia mancipatum, in
terra ipsius Ducis tamdiu retinere præsumpsit, donec eum
per vim & metum, qui cadere potuerit in constantem virum,
per violentiam, obligari sibi Ecclesiam in mille marcis ar-
genti coegit, iuramento ac fideiussoribus, de non conueniendo
ipsum super præmissis præsumptionibus, ac etiam vndecim
obsidibus sui generis, super soluenda pecunia huiusmodi ex-
tortis ab Episcopo memorato. Propter quod Venerabili fratri
nostro Archiepiscopo Lundensi, damus sub certa forma, no-
stris literis in mandatis, vt dictum sacrilegum, eiusque com-
plures in hac parte ad satisfaciendum eidem Episcopo, de præ-
missis autoritate nostra compellatis, & si pertinacia eorum
exegerit, contra eos inuocet auxilium brachij secularis. Quia
vero idem sacrilegus de iurisdictione dicti Nobilis esse dinosci-
tur, & sicut accepimus, eiusdem obsequijs immoratur, eun-
dem Nobilem attentè rogandum esse duximus & monendum,
vt prouidè considerans, quod ex huiusmodi peruersis actibus
ipsius sacrilegi, famæ suæ non modicum detrahatur & hono-
ri, cum à dicto Archiepiscopo fuerit requisitus, dictum sacri-
legum ad satisfaciendum eidem Episcopo de præmissis, tra-

data sibi potestate, sine qualibet dilatione seu difficultate compellat: ita quod cessante contra ipsum detractio cuiusquam materia, sibi exinde diuina benedictionis premium, ac etiam praconium humanae laudis, & à nobis condigna proueniat actio gratiarum. Quocirca discretioni tuae per Apostolica scripta mandamus, quatenus Ducem ad hoc moneas & inducas. Data Laterani vi. Calend. Martij Pontificatus nostri Anno tertio.

Sed & idem Alexander literas ad capitulum Slesuicense dedit, eiusdem penè sententiæ, nisi quod addat pœnas ab ijs, qui facinus tam nefandum perpetrassent, expetendas esse: qui pacato ac tranquillo rerum statu, animis inimicissimis in Episcopum impetum fecissent, atrociterq; sæuijssent, vt & ipsi, conscientia teste, quid meriti sint, re ipsa experiantur. Conspirationem quoq; Commilitonum, qui se ministros ei facinori præbuisissent, scelerataque fraude Episcopo manus intulissent, seuerè animaduertendâ ac vlciscendam, ne impunitate proposita, nobiles licentia & libidine deteriores facti, similia in posterum perpetrare occipiant ac conentur. Exemplum itaque edendum, existimauit, ne quis in posterum Episcopum aut Clericum, aut cuiuscunque Ordinis hominem idoneum existimet, cui eiusmodi contumelia inferatur. His tandem Execratio subiicitur, qua Timmonem & conscios, Ecclesiastica cēsura notat & excommunicat. Et hæc est literarum summa. Episcopus autem Nicolaus carcere liberatus Slesuicum redijt, & Episcopatum vt antea administrauit.

* *
*